

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

กิเลสแข่งกิเลส

(ศุนย์ดวงตา จ.บุรีรัมย์ ๖ ล้านบาท จ.เพชรบูรณ์ ๔ ล้านบาท จ.พิษณุโลก ๙ ล้าน ๕ หมื่นบาท จ.อุตรดิตถ์ ๕ ล้าน ๘ แสนบาท รวม ๔ จังหวัดเป็นเงิน ๒๔,๘๕๐,๐๐๐ บาท) นั้นฟังซิ เราก็มียุทธวิธีเดียวจะสู้ได้หรือ เครื่องมือที่สั่งแล้วก็มี ที่ยังไม่สั่งก็คืออุตรดิตถ์ เพราะฟังตกลงกัน จากนั้นแล้วเวียงจันทน์ก็ยังไม่ได้นะ เราเริ่มให้แล้วเฉพาะตานี้ ๑๖,๙๙๓,๐๔๐ บาท เวียงจันทน์ในนามของประเทศลาวทั้งประเทศเครื่องมือตารู้สึกมีนิดเดียว เราจึงสนใจเอามากตรงนี้ ควรพอให้พอ ให้กระจายกันไปทั่วได้ถ้าเวียงจันทน์พอ เราคิดไว้อย่างนั้น ที่ไหนก็ปล่อยไม่ได้ๆ จะว่าไป

...อย่างนี้ละกระจายไปเงินพี่น้องทั้งหลาย ออกอย่างนี้ละให้เห็น จะมาหาเรานี่ที่เป็นเจตนาของเราที่จะเก็บไว้บาทเดียวไม่มี คิดดูซิเงินทั่วประเทศไทยออกหมดอย่างนี้ละ จึงได้พูดเสมอ พูดอย่างอาจหาญชาญชัยด้วยความบริสุทธิ์ใจของเราว่า ไม่มีมลทินสำหรับเรา พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาสมหวังด้วยกันทั้งนั้น สมหวังก็คือว่าเพื่อส่วนรวมจะแยกตรงไหนบ้างเราเป็นคนแยกเองๆ ทั่วไปหมดเลย ตั้งเท่าไรล้าน (รวมศุนย์อุตรกับศรีนครินทร์ด้วยเป็น ๓๘,๘๕๐,๐๐๐ บาท รวมประเทศลาวด้วยก็เป็น ๕๕ ล้าน) อย่างนั้นละพิจารณาซิ

เราจะเก็บทั้งหมดเต็มกำลังหัวใจของเราที่เกิดมาในชาตินี้ ชาตินี้เราก็บอกเต็มย่นแล้วว่าเป็นชาติสุดท้ายของเรา บอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ถอดออกจากหัวใจมาพูด เราปฏิบัติแทบเป็นแทบตาย เคนตายมาถึงได้นำธรรมเหล่านี้มาสอนโลก เพราะฉะนั้นเราจึงทำให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ทางด้านวัตถุก็อย่างนี้ละกระจายไปหมด เราไม่เอา เราเปิดหมดทุกอย่างเลยเราไม่เอาทั้งนั้น อะไรไม่เอา ทางด้านวัตถุก็ทั่วประเทศไทยเรา ยังกระจายออกไปประเทศลาว ทางพม่าก็มีทำซีเหล็ก นั่นก็เป็นล้านๆ เหมือนกันไม่ใช่บ่อยๆ นะ อย่างนั้นละ ที่ไหนใกล้เคียงให้ๆ นี่ส่วนเงินสดที่กระจายออกไปจากพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมา สมมักสมหมายทุกอย่าง

ก่อนที่เราจะทำเราถือเอาใจเราเป็นประมาณ ใจเราเป็นยังไง เชื่อตัวของเราได้เต็มเหนี่ยวแล้ว เวลาเราคิดอ่านอะไรๆ นี้ อันไหนที่รู้สึกว่าจะมาขัดต่อธรรมมันจะปิดของมันทันทีโดยอัตโนมัติ ปิดทันที ไม่ต้องได้ไปคิดไปเลือกอะไร พอรู้ปั๊บมันจะปิดออก กิริยาอันนี้จะไม่นำออกใช้เลยมันเป็นพิษต่อโลก เป็นความมัวหมอง มีสีมีลัมมีซุบๆ ซิบๆ อย่างนี้ไม่ได้เป็นอันขาดในใจดวงนี้ว่าฉันเถอะ เราใช้อย่างนี้กับบรรดาพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาของเรา ทุกอย่างเอาธรรมเป็นประมาณ ช่วยเต็มกำลัง

ความสามารถ สิ่งใดที่เราจะช่วยให้เราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย เก็บให้หมดสมมุติในชีวิต อันนี้ เวลาตายแล้วก็ดีดีผิงเลย ไม่ต้องนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา หลวงตาบัวตายแล้ว ไปไหน เราเอาสั้นพร้าตีเอาเลย สั้นพร้าตีหน้าผากผู้มาถาม เราพอทุกอย่างเป็นที่แน่ใจ

นี่ละ สนฺทิกฺขุโณ พระพุทธเจ้าประกาศปางขึ้นมา เป็นขึ้นในองค์ใดไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นที่เขาพูดว่า ผู้ที่จะเป็นพระอรหันต์นั้น พวกนอนตะกระดานนั้นแหละ จะเป็นพระอรหันต์ พระพุทธเจ้าต้องรับรองเสียก่อนถึงจะเป็นได้ คำว่ารับรองนี้ก็ต่อหมายถึงองค์ศาสดามารับรองจึงจะเป็นได้ ถ้าเขาแยกออกมาให้เป็น สนฺทิกฺขุโณ เราก็ไม่เถียง เพราะ สนฺทิกฺขุโณ นี้ก็เป็นพระโอวาทของพระพุทธเจ้า ผู้ปฏิบัติจะรู้ผลงานของตนเป็นลำดับลำดับจนกระทั่งถึงสุดท้าย สนฺทิกฺขุโณ ขึ้นสุดยอดบรรลุลุทธิธรรมปั้ง นั้นเรียกว่า สนฺทิกฺขุโณ ขึ้นสุดยอด นี้พระพุทธเจ้าอยู่จุดนี้มารับรอง จะให้เป็นองค์ศาสดาประกาศรับรองไม่มีประกาศ นอกจาก สนฺทิกฺขุโณ ไปแล้วไม่มี ใครว่าให้พระพุทธเจ้ามารับรองผิดทั้งเพเลย มันหลับตาพูด ถ้าเอาธรรมมาพูดก็ตรงเป้งเลย นี่ละ สนฺทิกฺขุโณ

เราจะปฏิบัติต่อพี่น้องชาวไทยเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราไม่เอาอะไรเราบอกแล้ว เราพอทุกอย่าง ไม่เอาอะไรเลย แม้ที่สุดเวลาจะตายเราก็เขียนพินัยกรรมไว้แล้ว คือเวลาเราตายสำหรับเราเองตัวเท่าหนู แต่เรื่องมันจะไม่เท่าหนูละซิ พอหลวงตาบัวตายนี้เสียงมันจะลั่นทั่วประเทศไทย ดีไม่ดีทั่วโลก เป็นเรื่องใหญ่อยู่ณะการตายของเรา ที่นี้สมบัติเงินทองเวลาเราตาย เขาจะนำสมบัติเงินทองข้าวของมากน้อยมาบริจาคทาน มาเผาศพเรา เราตั้งกรรมการขึ้น นี้พินัยกรรมเราเขียนไว้แล้ว ตั้งกรรมการขึ้นให้เป็นผู้จัดการเก็บรักษาเงินจำนวนนี้ทั้งหมดแล้วนำเข้าสู่อุคหลังหลวงทั้งหมดเลย เราไม่เอา พอทุกอย่าง

การนำนี้เรามีแยกไปว่า ให้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง แต่จะซื้อหรือไม่ซื้อก็ตามแล้วแต่เหตุการณ์ที่จะอำนวยในเวลานั้น หรือจะยกเป็นประเภทไหนเข้าสู่คลังหลวง แต่ต้องเข้าสู่คลังหลวงว่กันเถอะ เป็นอื่นไปไม่ได้ ส่วนมากก็คิดไว้แล้ว ถึงขนาดพูดออกมาว่า เราจะนำเงินเหล่านี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงในวาระสุดท้าย เราไม่เอาอะไร ที่จะมาทำหุๆ หราๆ หลวงตาบัวตายแล้วจะมาทำอะไรระดับประดาดกแต่งยุ่งเหยิง วุ่นวาย ออย่ามาทำนะ เราอยู่ด้วยหลักธรรมชาติ มีอะไรอยู่ตามสภาพของความมีความเป็น ร่างกายของเราก็เหมือนสภาพทั้งหลาย เราจะให้เลิศเลอไปที่ไหน ตกแต่งให้สวยงามไปที่ไหนยิ่งกว่าร่างกายที่เป็นตัวสกปรกและเน่าเฟะอยู่เวลานั้น จะมาแต่งอะไรให้สวยงามยิ่งกว่านั้น ไม่เอา ให้พอดีกันทุกอย่าง จึงว่าไม่ให้ทำหุหรานะ

มันจะฟังหรือไม่ฟังพวกหน้าด่านนี่นะ มันจะแยกไปกินกันที่ไหนเราก็ไม่รู้ละ แต่ ถ้าเรายังมีชีวิตอยู่ สมมุติว่าหลวงตาบวชตายแล้วองค์หนึ่ง แล้วหลวงตาบวชยังอยู่เป็นผู้ ควบคุมงานแล้วจะแยกไปไม่ได้ เข้าใจไหม แต่นี่อีตาบวชตายแล้วมันก็ไปด้วยกันนั่นซิ เขาจะทำอะไรเขาก็ทำได้ใช่ไหม ถ้าอีตาบวชตายองค์หนึ่ง อีตาบวชอีกองค์หนึ่งยังอยู่แล้ว จะคอยชี้ขาดตลอดให้ได้ตามนี้เลย ไม่ผิดไม่เพี้ยนไปได้

เราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่างทำต่อโลก อย่างที่เราดีที่เราดีกันทุกวัน ๆ ไป โน้นไปนี่ ใครรู้เรื่องของเราได้เมื่อไร ไม่จำเป็นจะต้องพูดให้ใครฟัง เป็นเรื่องเฉพาะตัว เอง รู้เฉพาะตัวเอง จะแยกแยะไปที่ไหนทำประโยชน์ทางใดเราไปของเรา ทุกวันทุกวันเรา ไม่ค่อยว่างนะ ถ้าเป็นวันราชการส่วนมากจะไปตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ถ้าเป็นวันเสาร์วัน อาทิตย์บางทีก็ไปตามวัด ไปตามวัดก็เอาของไปให้นั่นแหละไม่ใช่อะไร เป็นอย่างนี้ ตลอดมา สำหรับวัดนี้ไม่เอาอะไร ไม่ต้องการ

วัดป่าบ้านตาดนี้หากว่าจะเอาตามศรัทธาญาติโยมทั้งหลายนี้ ไม่มีวัดใดละที่จะ ทรูหราฟูฟ่ายิ่งกว่าวัดป่าบ้านตาด แต่นี่เราไม่ให้ เอาเหตุผลหลักธรรมเข้าตั้งก็ไว้เลย ไม่มีอะไรเหนือธรรม ธรรมใหญ่กว่า เมื่อธรรมบ่งบอกว่ายังงี้ต้องปฏิบัติตามนั้น เพราะฉะนั้นจะมาทำทรูหราฟูฟ่าแบบกิเลสเหี้ยมชั่วธรรมไม่เอา เราไม่ให้ทำ เพราะฉะนั้นวัดนี้จึงอยู่สภาพอย่างนี้แหละ ให้พอเหมาะพอดีกับสังขารร่างกายของเราที่เป็นของเน่าเฟะ สิ่งเหล่านี้ก็ต้องเป็นแบบเดียวกันตามสภาพมาอยู่กันเท่านั้น พาหลับ พานอนพอดี จะให้มาทรูหราฟูฟ่าสดสวยงดงามกว่าธรรมชาติที่เน่าเฟะนี้ไม่ได้ ผิดหลัก ธรรมชาติ

พอพูดอย่างนี้แล้วก็ระลึกถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่น แต่ก่อนเราก็ไม่ได้คิดนักนะ ท่าน ไปอยู่ที่ไหน เช่นไปอยู่ศาลา ท่านออกมาหาส่วนรวมหมู่บ้าน แต่ก่อนท่านอยู่ในป่าใน เขา ท่านอยู่กระต๊อบเล็กๆ หรือแคร์เล็กๆ อย่างนั้นเป็นประจำ ทีนี้เวลาท่านออกมาสู่ ส่วนรวมบ้าง เช่น บ้านโคกนาคมน ก็เป็นจุดรวมแหละ พระเณรเข้าไปเกี่ยวข้อง ท่าน กั้นห้องศาลาอยู่ นั่นเห็นไหมละ ศาลาก็ไม่ได้หลังใหญ่โตอะไร แคบๆ ท่านกั้นห้องอยู่ เท่านั้นเอง ใครจะมาปลุกมาสร้างอะไร อย่างมานุง นั่นเห็นไหม นี่มันพอดีแล้วท่านว่า เราก็คงไม่ได้คิดแต่ก่อน ท่านพูดเพียงเท่านั้นละ นี่มันพอดีแล้ว

ไปอยู่ที่ไหนท่านกั้นห้องๆ หนองผือก็กั้นห้องอยู่ ไปอยู่ที่ไหนกั้นห้องทั้งนั้นๆ ถ้ามีคนจะมาปลุกสร้างกุฏิให้ มาสร้างทำไม นี่พอดีแล้ว ท่านพูดย่อๆ นะ เวลาเรามา ตีความหมายความพอดีของท่าน โถ กว้างขวางมากมาย พอดีกับธาตุกับขันธ์ ร่างกาย อันนี้เป็นของวิเศษวิโสอะไร แล้วสิ่งเหล่านี้ที่จะเอามาให้อันนี้ไปอาศัยกินอยู่หลับนอน จะเอาวิเศษวิโสมาจากไหนมันก็สภาพเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงอยู่ไหนอยู่ได้ให้

พอเหมาะพอดีกัน เรามาพิจารณาทีหลัง โอ้โฮ ท่านลึกซึ่งมากที่สุดทีเดียว แต่ท่านพูดเท่านั้น ท่านไม่พูดมาก เราจึงมาตีความหมายออกอีก จึงได้ออกมาอย่างนี้ละ

สภาพของร่างกายก็เหมือนเราๆ ท่านๆ อยู่อะไรอยู่ไป แต่สิ่งที่ทรงมุ่งหวังอย่างยิ่งตามพระประสงค์พระพุทธเจ้าคือธรรมในใจ ขอให้สว่างภายในใจ อยู่ไหนอยู่ได้หมด ความสว่างไปอยู่ไหนไม่มีใครไม่ล้ำสมัยไม่ขวางใคร เรื่องธรรมภายในใจมีสว่างไปตลอด นั่น ท่านอยู่ในห้องท่านก็สว่าง กั้นห้องอยู่ท่านก็สว่าง ท่านอยู่ในร่มไม้ท่านก็สว่าง สว่างอยู่ที่หัวใจท่านที่กระจ่างแจ้ง ต่างกันอย่างนี้นะ อยู่ไหนอยู่ได้หมด พอแล้วๆ ทั้งนั้น

พวกเราที่ไหนมันก็ไม่พอ ปลุกตีกปลุกร้านขึ้นหรืออะไรแข่งกัน แข่งเป็นบ้ากัน อะไร ก็เลสแข่งกิเลสมันก็รบกันวันยังค่ำ กิเลสแข่งกิเลสไม่มีติดต่อกัน หาความสงบไม่ได้ กิเลสแข่งกิเลสต้องรบกันวันยังค่ำ แข่งดีแข่งเด่นอยากได้อะไรอยากมีอยากดีอยากเด่น ชื่อเสียงโด่งดังนี้มีแต่เรื่องของกิเลสแข่งกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นมันก็กระทบกัน เป็นข้าศึกตลอด ถ้าธรรมแล้วพออยู่พอเป็นพอไป อยู่กินเท่านั้นพอไม่กระทบกัน การดีการดีของร่างกายและจิตใจก็ไม่เดือดร้อนมากนัก ถ้าธรรมพาเดินจะพอเป็นพอไปทุกอย่าง นี่ให้กิเลสพาเดินละซิ ทุกอย่างมีแต่เรื่องกิเลสหน้าหน้าทั้งหมดโลกมันถึงเดือดร้อน ได้มาเท่านี้ไม่พอ ต้องเอามาอีกนี่กิเลส เอามาอีกตลอดจนตายไม่มีความสงบ เศรษฐีก็เป็นทุกข์ตลอด คนทุกข์คนจนก็เป็นทุกข์เต็มกำลังของตัวที่แบกหามทุกข์ด้วยกัน

ไม่มีใครมีสุขละในโลกอันนี้ถ้าให้กิเลสครองหัวใจ ให้กิเลสพานำออกไปแล้วจมไปด้วยกันนั่นละ มีแต่ชื่อเฉยๆ กิเลสนั่นละออกอวดโลก มีแต่ชื่อแต่เสียงก็เอา กิเลสมันชอบอย่างนั้น ชอบบอ ไม่มีอะไรเกินกิเลสเรื่องชอบบอ กิเลสชอบมาก ธรรมไม่ชอบเป็นส่วนเกินทั้งหมดถ้าเป็นเรื่องของธรรม เขาชมเชยสรรเสริญก็เป็นส่วนเกิน ออกเองขาดไปเอง เขาติฉินนินทาก็ออกเองตกไปเองเพราะเป็นส่วนเกิน ส่วนพอดีคือธรรมทั้งแท่งอยู่ในหัวใจแล้ว พอดีแล้ว นั่น

วันนี้ว่าจะไม่เทศน์ก็ดูเทศน์นานพอสมควรแล้วนะ (นานพอสมควรแล้วครับ ได้ออกวิทย์อยู่ครับ เขาก็ได้ฟังอยู่ครับ) เอ้อ นี่เขาก็ออกเหมือนกัน นั่งเขาฉายมานี้ หลวงตานั่งแบบนี้เขาก็เห็น เห็นก็เห็นโลกเห็น เราไม่เคยสนใจกับอะไรสามโลกธาตุนี้ กิริยาอาการอะไรก็ตาม เราจะทำตามความสะดวกสบายด้วยธาตุด้วยขันธ์พอ ทำอย่างนั้นละ ใครว่าอะไรเฉย อย่างคำพูดของเราที่พูดออกไปนี้ พอพูดไปแล้วขาดไปพร้อมๆ กันหมดๆ แต่โลกมันจะไม่พร้อมนะ มันจะเอามาขยี้ขยำ ท่านทำไม่วางั้นท่านทำไม่วางี้เป็นบ้าพวกนั้น เราไม่เป็น พอพูดแล้วหายเลยๆ เอาละนะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz